

Akademie 1-majowe w całym kraju

Na uroczystych akademiach 1-majowych ludzie pracy miast i wsi manifestują gorące uczucia solidarności i braterstwa ze wszystkimi ludźmi na świecie, walczącymi o pokój i postęp, manifestując swą głęboką miłość do Ludowej Ojczyzny, swą wolę umacniania wieczystej przyjaźni i nierozdzielnej solidarności z naszym zwolennikiem — Krajem Rad. Robotnicy i chłopcy podsumowują na akademiach dorobek swej ofiarnej pracy. Najlepsi, przodujący w walce o plan, otrzymują odznaczenia, dyplomy i nagrody. Wyrazem nierozdzielnej więzi robotników i chłopów w walce o Polskę silną i bogatą jest udział delegacji chłopów w licznych akademiach w przemysłowych zakładach pracy.

Zalogi robotnicze w całym kraju miedlują o realizacji zobowiązań i sukcesach osiągniętych na watach 1-majowych.

Akademia budowniczych stolicy

W dniu 28 bm. budowniczowie Warszawy uroczystą akademią uczelili zblizajace sie swietlo mas pracujacych calego swiata — dzien 1 Maja. Uroczystosc zbiegla sie z przekazaniem naszymu budownictwu pierwszych 50 zmontowanych w warsztatach CWP spychaczy.

Serdczne pozdrowienia przekazal budowniczym stolicy wiceprez Rady Ministrow — Stefan Jedrychowski.

Braterskie pozdrowienia przekazal warszawskim robotnikom budowlanym inz. J. K. Lisic — przedstawiciel radzieckiej zalogi budujacej Palac Kultury i Nauki.

Okolicznosciowy referat wyglosil nastepnie minister Budownictwa i Miest i Osiedli R. Piotrowski.

Delegacje robotnikow Nowej Huty oraz poszczegolnych budowniczych zlozyli meldunki o realizacji swych zobowiazan. Najlepsi, najofiarniejsi inzynierowie, majstrowie, technicy i

robotnicy otrzymali wysokie odznaczenia państwowe.

Nowa hala produkcyjna w FSO

Uroczysta akademia pierwszomajowa zalogi Fabryki Samochodow Osobowych na Zeranu zbiegla sie z przedterminowym oddaniem do uzytku nowej hali mechanicznej, ktorej uruchomienie stanowi wstepny etap produkcji silnikow. Uroczystego aktu otwarcia hali dokonali minister Przemyslu Maszynowego Julian Tokarski.

U budowniczych Palacu Kultury i Nauki

Uroczyscie witaja Wielkie Swieto — 1 Maja, budowniczowie radziecky wspanialego daru przyjazni Kraju Rad dla narodu polskiego — Palacu Kultury i Nauki im. Jozefa Stalina. Dnia 28 bm. na osiedlu „Przyjazni” odbyla sie uroczysta akademia, ktora zgromadzila setki robotnikow, technikow i inzynierow radzieckich, wznoszacych Palac. Wzieli w niej rowniez udzial serdecznie witani przodownicy pracy z roznych zakladow stolicy i delegacja Wojska Polskiego.

Uczestnicy akademii uchwalili tekst listu z podzwozeniami namzemu budownictwu pierwszych 50 zmontowanych w warsztatach CWP spychaczy. Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Na watach 1-majowych

Zaloga ZWUT im. Komuny Paryskiej w wyniku pomyślnej realizacji zobowiazan dlugookresowych i pelnienia wart pierwszomajowych 28 bm. zameldowala o wykonaniu pod wzgledem wartosci kwietniowego planu produkcji.

Powazny wklad w przedterminowa realizacje planu miesiecznego wniosl przodujacy oddzial montazowy. W okresie pelnienia wart pierwszomajowych oddzial ten podniosl srednie wykonanie norm z 237 proc. do ok. 245 proc. (PAP)

Towarzysz Bierut przyjal delegacje budowniczych „Jaworzno II”

(f) Dnia 28 kwietnia 1953 roku Prezes Rady Ministrow, towarzysz Boleslaw Bierut, w obecności Wiceprezesa Rady Ministrow tow. Jaroszewicza i Ministra Energetyki tow. Jaszczuka przyjal delegacje budowniczych Elektrowni „Jaworzno II”.

Delegacja wreczyla Prezeso wi Rady Ministrow meldunek o rozpozeciu ruchu probnego pierwszego turbosozpu najwiekszej inwestycji energetycznej planu szescioletniego Elektrowni „Jaworzno II”.

Prezes Rady Ministrow Boleslaw Bierut przekazal zalozde budowniczym Elektrowni „Jaworzno II” gorace pozdrowienia z okazji przedterminowego rozpozecia ruchu probnego pierwszego turbosozpu i zyczyli jej

8 maja wchodzi na ekrany film „Zolnierz Zwyciestwa”

W dniu 28 bm. w Centralnym Urzedzie Kineematografii odbyl sie pokaz nowego polskiego filmu fabularnego w II seriach pt. „Zolnierz Zwyciestwa”. Film ten, ktory wejdzie na ekrany w dniu 8 maja br., to wielka epopeja historyczna, ukazujaca zycie i walke generala Karola Swierczewskiego-Wallera, plomiennego rewolucjonisty, patrioty i internacjonalisty.

Nowy film jest dzielem rezyserki laureatki Nagrody Państwowej i Miedzynarodowej Nagrody Pokoju Wandy Jakubowskiej, ktora jest rowniez autorka scenariusza. Operatorem jest Stanislaw Wolik. Wybitny pomoc w realizacji filmu okazali przedstawiciele bratniej kineematografii radzieckiej.

Postac generala Wallera odzwierciedlil Jozef Wyszymirski. Dalsza obsada przedstawia sie nastepujaco: — Lenin — Jacek Woszczerowicz, Stalin — Kazimierz Wilamowski, Bierut — Jozef Kozlowski, Dzierzynski — Gustaw Holoubek, Rokossowski — Rafal Kacelanowicz, w innych rolach wystapili: Stefan Sroka, Barbara Dranajska, Tadeusz Schmidt i inni. (PAP)

Rzady ZSRR i Chin solidaryzuja sie z apelem Kongresu Narodow w Obronie Pokoju

Odpowiedz Rządu Radzieckiego na depeşe Komisji Kongresu Narodow w Obronie Pokoju

(a) MOSKWA (PAP). Dnia 27 kwietnia br. minister Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow przeslal odpowiedz rządu radzieckiego na depeşe Komisji Kongresu Narodow w Obronie Pokoju, ktora zwrócila sie do rządow ZSRR, Stanow Zjednoczonych, Chińskiej Republiki Ludowej, W. Brytanii i Francji z propozycja przystapienia do rokowan w celu zawarcia Paktu Pokoju miedzy pięcioma wielkimi mocarstwami.

Poniżej publikujemy tekst odpowiedi rządu radzieckiego:

— DO KOMISJI KONGRESU NARODOW W OBRONIE POKOJU.

DO FRYDERYKA JOLIOT-CURIE (Francja), JOZEFA WIRTHA (Niemcy), PIETRO NENNI'EGO (Włochy), ISABELLE BLUM (Belgia), generala BUXBAUMA (Brazylia), CZON SZEN-JU (Chiny), PIERRE COTA (Francja), MIKOLAJA TICHONOWA (ZSRR), ILJI ERENBURGA (ZSRR), pastora ENDICOTTA (Kanada), MONIKI FELTON (W. Brytania), J. FIGGINSA (W. Brytania), pastora FORBECKA (Norwegia), JAROSLAWA IWASZKIEWICZA (Polska), generala JARA (Meksyk), TORO IANI (Japonia), KICZLU (Indie), MAO DUN (Chiny), MA IN-CZU (Chiny), S. NABRAWI (Egipt), G. NITTEGO (Włochy).

Szanowni Panowie!

Rząd radziecki otrzymał Waszą depeşe z 27 marca br. skierowaną z upoważnienia Komisji przez dr. Józefa Wirtha, Pietro Nenni, Fryderyka Joliot-Curie z apelem Kongresu Narodów w Obronie Pokoju zawierającym propozycje zawarcia Paktu Pokoju między Związkiem Radzieckim, Stanami Zje-

dnocznymi, Chińską Republiką Ludową, W. Brytanią i Francją. Rząd ZSRR zgodnie ze swą polityką utrwalania pokoju i współpracy między narodami, solidaryzuje się z apelem Kongresu Narodów w Obronie Pokoju i z zawartą w nim propozycją. Rząd radziecki jest przekonany, że nie ma takiej spornej lub nierozwiązanej sprawy, której nie można byłoby rozwiązać drogą pokojową na podstawie porozumienia między krajami zainteresowanymi. Zgodnie z tym, rząd radziecki deklaruje swą stałą gotowość współpracy z rządami innych państw dla osiągnięcia doniosłych celów utrwalenia pokoju światowego i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Z upoważnienia rządu radzieckiego

W. M. MOŁOTOW

Minister Spraw Zagranicznych ZSRR

ważniony do oświadczenia, że rząd Chińskiej Republiki Ludowej solidaryzuje się w całej pełni ze wspomnianymi zaleceniami i popiera je zdecydowanie. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej jest przekonany, że jeśli istnieje szczerza wola pokoju, możliwe jest uregulowanie wszelkich kwestii spornych między państwami w drodze rokowań pokojowych. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej zamianował już swe szczerze pragnienie w tym kierunku i uznaje nadal szlachetną zasadę, że spory międzynarodowe powinny być uregulowane w drodze wzajemnych dyskusji i rokowań. Wraz ze wszystkimi miłującymi pokój narodami całego świata naród chiński będzie nadal zdecydowanie dążył do utrzymania pokoju i zapobieżenia wojnie oraz do pokojowego regulowania spornych problemów międzynarodowych.

Pekin, dnia 28 kwietnia 1953 r.

CZOU EN-LAI

Minister Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej

Odpowiedz rządu Chińskiej Republiki Ludowej na depeşe Komisji Kongresu Narodow w Obronie Pokoju

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi agencja Nowych Chin, minister spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-lai przeslal odpowiedz na depeşe Komisji Kongresu Narodow w Obronie Pokoju dotyczacej sprawy podjecia rokowan w celu zawarcia paktu pokoju miedzy pięcioma wielkimi mocarstwami. Tekst odpowiedi jest nastepujacy:

— DO KOMISJI KONGRESU NARODOW W OBRONIE POKOJU.

DO FRYDERYKA JOLIOT-CURIE (Francja), JOZEFA WIRTHA (Niemcy), PIETRO NENNI'EGO (Włochy), ISABELLE BLUM (Belgia), generala BUXBAUMA (Brazylia), CZOU SZEN-JU (Chiny), PIERRE COTA (Francja), MIKOLAJA TICHONOWA (ZSRR), ILJI ERENBURGA (ZSRR), pastora ENDICOTTA (Kanada), MONIKI FELTON (W. Brytania), J. FIGGINSA (W. Brytania), pastora FORBECKA (Norwegia), JAROSLAWA IWASZKIEWICZA (Polska), gen. JARA (Meksyk), TORO HANI (Japonia), KICZLU (Indie), MAO DUN (Chiny), MA IN-CZU (Chiny),

S. NABRAWI (Egipt), G. NITTEGO (Włochy).

Szanowne panie i szanowni panowie!

Centralny rząd ludowy Chińskiej Republiki Ludowej potwierdza odbiór depeşy z dnia 30 marca br. nadesłanej przez dr. Józefa Wirtha, Pietro Nenni'ego i Fryderyka Joliot-Curie z upoważnienia Komisji Miedzynarodowej, a zawierającej apel Kongresu Narodów w Obronie Pokoju uchwalony w Wiedniu w grudniu 1952 r. do rządow Stanow Zjednoczonych, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Chińskiej Republiki Ludowej, Wielkiej Brytanii i Francji o podjecie rokowan i zawarcie paktu pokoju.

Zgodnie ze swą konsekwentną polityką pokojową i w przekonaniu, że możliwe jest pokojowe współistnienie państw o różnych systemach, rząd Chińskiej Republiki Ludowej stwierdza, że zalecenia zawarte w apelu Kongresu Narodów w Obronie Pokoju odpowiadają całkowicie wspólnym pragnieniom wszystkich miłujących pokój narodów na całym świecie. Jestem więc upo-

ważniony do oświadczenia, że rząd Chińskiej Republiki Ludowej solidaryzuje się w całej pełni ze wspomnianymi zaleceniami i popiera je zdecydowanie.

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej jest przekonany, że jeśli istnieje szczerza wola pokoju, możliwe jest uregulowanie wszelkich kwestii spornych między państwami w drodze rokowań pokojowych. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej zamianował już swe szczerze pragnienie w tym kierunku i uznaje nadal szlachetną zasadę, że spory międzynarodowe powinny być uregulowane w drodze wzajemnych dyskusji i rokowań. Wraz ze wszystkimi miłującymi pokój narodami całego świata naród chiński będzie nadal zdecydowanie dążył do utrzymania pokoju i zapobieżenia wojnie oraz do pokojowego regulowania spornych problemów międzynarodowych.

Pekin, dnia 28 kwietnia 1953 r.

CZOU EN-LAI

Minister Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej

O pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego

W Warszawie rozpoczyna się krajowa konferencja poświęcona zagadnieniu pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego przy udziale delegatów z całej Polski oraz zagranicznych gości z Francji, Czechosłowacji, NRD i Niemiec zachodnich. Obrady te, których waga rozumie każdy Polak, mają wskazać drogi dalszej walki przeciwko zachodniemu niemieckiemu imperializmowi, przeciwko podżegaczom z Bonn, o pokojowe i demokratyczne zjednoczenie Niemiec.

Konferencja ta odbywa się w chwili kiedy doniosła inicjatywa obozu pokoju i socjalizmu witana jest przez coraz nowe miliony ludzi na całym świecie jako bardzo ważny wkład w dzieło odprężenia międzynarodowego. Obrady toczyć się będą w chwili, kiedy gorąco poparty przez opinie publiczną światu artykuł „Prawdy” raz jeszcze podkreślił, że nie ma takich spornych spraw międzynarodowych, których nie można byłoby rozwiązać drogą rokowań — w warunkach istnienia dobrej woli z obu stron.

Taką sporną sprawą jest kwestia niemiecka, w której od końca wojny zaznaczyły się dwie biegunowo różne linie polityczne: z jednej strony linia radziecka, popierana przez całą obywateli, linia wcielania w życie uchwał poczdamskich, linia, której wyrazem były nie tylko słowa, ale i czyny, w postaci demokratyzacji Niemiec wschodnich, dzisiejszej NRD; z drugiej strony — linia mocarstw zachodnich, linia depantania uchwał poczdamskich, odbudowy imperializmu niemieckiego i militarystyki, podsyłania nastrojow rewanzu i rewizjonizmu, przekształcania Trizonii w bazę agresji.

Podczas gdy w dawnej strefie radzieckiej, a później w Niemieckiej Republice Demokratycznej władze radzieckie współpracujące z niemiecką demokracją wytrzebiły w myśl Poczdama pozostałości hitlerystyki i zlikwidowały gniazdo reakcji i pruskiego militarystyki — w Bonn rzady coraz bardziej skupiały się w rękach Adenauera i Kruppów, hitlerowskich poli-majstrów i generalow, odwetowców i rewizjonistów, awanturnikow i ludobójców, na rękach których nie obeschla jeszcze krew ofiar poprzedniej wojny.

Gdy w NRD realizowano podstawowe dzienia demokracji niemieckiej — reformy społeczne i stale polepszanie bytu mas pracujacych — w zachodnich Niemczech monopolistyczna i amerykańska oraz ich lokale spod znaku

Adenauera i prawicowego kierownictwa SPD, wprowadzają dobre znany z niedawnej przeszłości antyrobotniczy reżim terroru, pragnąc w ten sposób sparaliżować ruch oporu przeciwko wojennym planom osi Bonn — Waszyngton.

Podczas gdy NRD stawiała się z biegiem lat wielkim placem pokojowej budowy, zachodnie Niemcy cementowały bazę agresji niemieckiego imperializmu przeciwko krajom obozu pokoju. I nie tylko przeciwko nim. Wilcze apetyty neohitlerowców z Bonn, organizujących dawną armię Hitlera, zagrażają bezpieczeństwu wszystkich narodów w Europie. Rząd w Bonn uprawia bowiem w miarę wzrostu wstecznych sił w zachodnich Niemczech, politykę groźb i szantażu przeciwko Francji, szermując hasłami nie tylko „Drang nach Osten”, ale i „Drang nach Westen”, pod adresem Alzacji i Lotaryngii Zakusy te budzą coraz większy niepokój w tych nawet kołach zachodnio-europejskiej burżuazji, które godziły się na podział Niemiec i pomoc dla Adenauera sądząc, że uda im się utrzymać w ryzach rozbudzonego militarystyki niemieckiej i skierować jego agresywne dążenia, zgodnie ze swymi życzeniami — wyjącznie na Wschód.

Z chwilą jednak kiedy rząd USA uznał hegemonię Bonn w marszalskiej Europie, kiedy reakcyjne gazety niemieckie twierdzą buńczucznie, że „Niemcy zachodnie są krajem wybranym przez USA”, kiedy Adenauer wygłasza wojownicze mowy pod adresem nie tylko Polski i Związku Radzieckiego, ale i Francji — na szpaltach zachodnio-europejskich gazet coraz częściej pojawiają się wolańia o pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego, o zwolnienie konferencji „Wielkiej Czwórki”, o zaangażowanie niebezpieczeństwa, jakie grozi Europie w wyniku podziału Niemiec i działalności agresywnych sił w Niemczech zachodnich.

Narody Europy zachodniej wiedzą bowiem dobrze, iż układy wojenne z Bonn i Paryża przewidują dla nich w konsekwencji rezygnację z niepodległości i suwerenności na rzecz osi Bonn — Waszyngton, nazwanej kłamliwie „jednością europejską”. Narody te wiedzą dobrze, iż pod płaszczykiem tzw. armii europejskiej ma powstać neohitlerowski Wehrmacht, którego agresywny charakter nie ulega dla nikogo wątpliwości.

O swą niepodległość i wolność nieustępliwie walczą pod przewodnictwem klasy robotniczej

narod niemiecki, który nigdy nie pogodził się z podziałem swojej ojczyzny. Przeciwko polityce podziału Niemiec, przeciwko przekształcaniu zachodnich Niemiec w poligon agresji jednoczą się coraz szersze warstwy społeczeństwa niemieckiego w całym kraju. Porażka Adenauera w Bundesradzie, który nie ratyfikował układow wojennych, jest wyrazem narastania oporu w społeczeństwie zachodnio-niemieckim, jest wyrazem nacisku opinii publicznej.

Szerokie rzesze społeczeństwa niemieckiego gorąco popierają inicjatywę zwolnienia konferencji czterech mocarstw dla pokojowego uregulowania problemu niemieckiego. Konferencja ta mogłaby podjąć skuteczne kroki zmierzające do zjednoczenia Niemiec, a w ten sposób okazać zarówno Niemcom jak i Europie prawdziwą pomoc.

Narodowi niemieckiemu, walczącemu o zjednoczenie kraju udziela poparcia w jego służbie sprawie całej światowej obóz pokoju, pod przewodnictwem Związku Radzieckiego, konsekwentnie pokojowa polityka ZSRR, wielokrotnie inicjatywy radzieckie w kierunku rozwiązania sprawy Niemiec — wskazują narodowi niemieckiemu perspektywę jedności i pokoju, wskazują drogę zachowania i utrwalenia pokoju w Europie.

Jeszcze jednym dowodem pokojowej polityki ZSRR jest odpowiedz wicepremiera Mołotowa na depeşe Komisji Kongresu Narodow w Obronie Pokoju, wyrażająca zgodę rządu radzieckiego na zawarcie Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami. Solidaryzuje się z apelem Kongresu Narodow, rząd radziecki oświadcza w swej depeşy:

„Rząd radziecki jest przekonany, że nie ma takiej spornej lub nierozwiązanej sprawy, której nie można byłoby rozwiązać drogą pokojową na podstawie porozumienia między krajami zainteresowanymi. Zgodnie z tym, rząd radziecki deklaruje swą stałą gotowość współpracy z rządami innych państw dla osiągnięcia doniosłych celow utrwalenia pokoju światowego i bezpieczeństwa międzynarodowego”.

O tym, że od rozwiązania problemu niemieckiego zależy sprawa trwałego pokoju w Europie, wiedzą dobrze wszyscy sąsiedzi Niemiec. Walczą przeciwko remilitaryzacji zachodnich Niemiec, patrioti francuscy energicznie sprzeciwiają się wszelkim układom wojennym, ponieważ wiedzą co oznacza dla wolności Francji

agresywna „armia europejska”, której trzonem będzie odbudowany Wehrmacht. Z walką narodu niemieckiego, z walką prowadzoną przez rząd i społeczeństwo NRD, oraz przez patriotów zachodnio-niemieckich solidaryzuja się narody krajow demokracji ludowej, a wśród nich i naród Czechosłowacji, który dobrze pamięta ludobójców z Lidie.

Doceniając znaczenie rozwiązania problemu niemieckiego dla sprawy utrwalenia pokoju, narody świata domagają się takiego rozwiązania sprawy Niemiec, które by leżało zarówno w interesie wszystkich narodow Europy. Narody świata wierzą, że takie porozumienie jest możliwe do osiągnięcia.

Naród polski, który tyle wycierpiał od najazdu hitlerofaszystow, wie doskonale co oznacza wilcze apetyty neohitlerowcow. Dlatego w zjednoczonym, demokratycznym i pokojowym państwie niemieckim widzi gwarancje pokoju w Europie i swojego bezpieczeństwa. Demokracja niemiecka, walczaca z pogrobowcami Hitlera i ich imperialistycznymi patronami, jest naszym sojusznikiem, któremu pomagac bedziemy z calych sil w jego sluznej walce o zjednoczenie i wolność.

„Naród polski — powiedział na VII Plenum KC PZPR towarzysz Bierut — wychodząc z założenia, że istotne narodowe interesy Niemiec demokratycznych sprzeczną się ze złowrogimi planami imperializmu w Europie, udziela pełnego poparcia walce narodu niemieckiego o zjednoczenie i byt niepodległy. Pomagając narodowi niemieckiemu w odbudowie jego suwerenności i niepodległości na demokratycznych i pokojowych podstawach bronimy pokoju świata, broniemy naszego własnego budownictwa pokojowego”.

Cały naród polski, zdając sobie sprawę z wagi pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, z uwagą śledzić będzie przebieg rozprawiającej się konferencji w głęokim przeświadczeniu, że wyniki jej przyczynią się do umocnienia walki przeciwko remilitaryzacji, przeciw odbudowie Wehrmachtu pod szyldem „armii europejskiej”, przeciw rewizjonistycznym zakusom na nasze ziemie, a tym samym do przyspieszenia zjednoczenia Niemiec pokojowych i demokratycznych, pragnących w przyjaźni ze swymi sąsiadami budować pokojową przyszłość Europy.

Potężny samochód-wywrotka
Przy przewożeniu ziemi na budowie Kufyszewskiej, elektrycznej wodnej wykorzystywane są różne typy samochodów-wywrotek, wśród nich szerokie zastosowanie mają potężne 25-tonowe wywrotki produkowane przez Zakłady Samochodowe w Mińsku. Na zdjęciu: 25-tonowy samochód-wywrotka w czasie wyładunku ziemi.
Foto — W. Noskova (SIB)

Goście zagraniczni przybyli na ogólnopolską konferencję w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego

(f) Dnia 28 bm. przybyli do Warszawy goście z Czechosłowacji na Ogólnopolską Konferencję poświęconą zagadnieniu pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego. Przybyli: wiceprzewodniczący czechosłowackiego Zgromadzenia Narodowego — Antonina Fiala, wdowa po wybitnym działaczu rewolucyjnym Czechosłowacji — Gustę Fuczikowię, przewodnika pracy —

Stanisława Holly, posła Jaromira Beraka oraz literatki Vierze Markovicow witali na Dworcu Głównym w Warszawie: wicemarszałek Sejmu PRL i członek Polskiego Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Sprawy Niemieckiej — Józef Ozga Michalski, członek tegoż Komitetu — Helena Dworakowska i członek przedmiotu Polskiego Komitetu Odrobnow Pokoju — Tadeusz Strzałkowski.

Tego samego dnia przybyła na konferencję do Warszawy grupa gości francuskich w składzie: Charles d'Aragon — b. poseł z ramienia partii MRP, członek Francuskiego Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Problemu Niemieckiego, Roger Romer — przewodniczący Francuskiego Komitetu Oporu przeciwko ratyfikacji układow z Bonn i Paryża, prof. Louis Bazin, ks. Robert Bosc, Henri Marty — członek Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Problemu Niemieckiego, Georges Marchais — sekretarz Zw. Zaw. Metalowców okręgu paryskiego, dr Arthur Krieger, sekretarz Rady Pokoju okręgu Sekwana, Jacques Mignon — pracownik katolickiego dziennika „La Croix” oraz Jean Pierre Briand — student, członek Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Problemu Niemieckiego.

W porcie lotniczym na Okęciu gości francuskich witali: członek Polskiego Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Sprawy Niemieckiej — prof. Stefan Pińkowski, członek tegoż Komitetu pos. Ostał Dłuski oraz redaktor naczelny tygodnika katolickiego „Dziś i Jutro”, członek Polskiego Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Sprawy Niemieckiej — Dominik Horodyński. (PAP)

Heuss odmówił podpisania układow wojennych

(a) PARYŻ (PAP). Jak donoszą z Bonn, prezydent Niemiec zachodnich Heuss oświadczył po rozmowie z Adenauerem, że nie podpisze układu o „europejskiej wspólności obronnej” dopóki trybunał konstytucyjny w Karlsruhe nie uzna tego układu za zgodny z konstytucją.

Pokojową twórczą pracą powiększamy wkład narodu polskiego do walki narodow o trwałą pokój!

Deklaracja Zgromadzenia Narodowego, rządu i Rady Frontu Narodowego Bułgarii

(f) SOFIA (PAP). Dnia 27 bm. odbyło się w Sofii wspólne posiedzenie prezydium Zgromadzenia Narodowego, Rady Ministrów i stałego Biura Krajowej Rady Frontu Narodowego Bułgarskiej Republiki Ludowej, na którym uchwalono tekst deklaracji w związku z odezwą do rządu bułgarskiego, skierowaną przez Międzynarodową Komisję Wzajemności w życie uchwał Kongresu Narodów w Obronie Pokoju. Odezwą dotyczy sprawy poparcia propozycji Kongresu, nawołującej do zawarcia Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami. Głosząc pełne poparcie dla odezw Kongresu Narodów deklaracja stwierdza, że propozycja zawarcia Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami jest całkowicie zgodna z polityką rządu bułgarskiego — polityką pokoju i przyjaźni między wszystkimi narodami.

Zwiększenie wymiany towarowej między ZSRR i NRD

(f) MOSKWA (PAP). W wyniku rokowań między Ministerstwem Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR a delegacją handlową Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które toczyły się w atmosferze przyjaźni, podpisany został w dniu 27 kwietnia br. protokół o wzajemnych dostawach towarów między ZSRR a Niemiecką Republiką Demokratyczną na rok 1953. Protokół przewiduje znaczne zwiększenie obrotu towarowego w porównaniu z 1952 r.

Związek Radziecki będzie dostarczał Niemieckiej Republice Demokratycznej zboża, bawełny, wełny, metali żelaznych i nieżelaznych, rudy żelaznej i manganowej, urządzeń dla zakładów przemysłowych oraz do budowy dróg, samochodów, współczesnych maszyn rolniczych i innych towarów, potrzebnych Niemieckiej Republice Demokratycznej.

NRD będzie dostarczała Związkowi Radzieckiemu sprzęt elektrotechniczny, oraz urządzenia dla kopalni, obrabiarki do skrawania metali, urządzenia dla przemysłu materiałów budowlanych, narzędzi mierniczych, chemikaliów, towarów masowego spożycia i innych.

Protokół podpisali: ze strony radzieckiej — minister handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR — A. I. Mikołaj, ze strony NRD — minister handlu wewnętrznego i zagranicznego — K. Gregor.

Armia ludowa Patet-Lao wyzwoliła trzecią część kraju

(f) LONDYN (PAP). Jak wynika z doniesień agencji Reutersa, armia ludowo-wyzwoleńcza Patet-Lao zajęła trzecią część terytorium kraju, tj. obszar o powierzchni 250 tysięcy km kwadratowych i zagraża głównym miastom — stolicy Patet - Lao, Vien-Tian i rezydencji króla, Luang-Prabang. Prasa francuska donosi, że oddziały armii ludowo-wyzwoleńczej Patet-Lao znajdują się już w odległości 20 km od Luang-Prabang.

Ze sportu

Obóz piłkarzy przed meczem z Czechosłowacją

W Ośrodku Sportów Wodnych we Wrocławiu rozpoczął się obóz treninżowy dla piłkarzy polskich przygotowujących się do meczu z Czechosłowacją, który rozegrany zostanie we Wrocławiu w dniu 19 maja br.

Zgłoszenia pięciarzysty Francji, Anglii i Szkocji do mistrzostw Europy

Komitet Organizacyjny Mistrzostw Europy w Boksie otrzymał imienne zgłoszenia do mistrzostw pięciarzysty Francji, Anglii i Szkocji. Anglie reprezentować będzie pięciu pięciarzysty: w wadze piórkowej — Lewis, w lekkiej — Hinson, w lekkosredniej — Wells, średniej — Barton i w półciężkiej — Cooper. Szkocję wystawia trzech reprezentantów: Sain, w wadze muszej — Currie, w koguciej — Smillie i w lekkośredniej — Mullen.

Dnia 27 kwietnia zmarła
low. ANIELA GIERSZOW
cichażka PZPR, b. pracownica KC PZPR
W Zmarłej traciemy wernego i oddanego członka partii. Pogrzeb odbędzie się 29 bm. o godz. 12 na cmentarzu wojskowym na Powązkach.
PODSTAWOWA ORGANIZACJA PARTIJNA PRACOWNIKÓW KC PZPR

Francuska Partia Komunistyczna czołową partią Francji

Opublikowanie dalszych wyników wyborów samorządowych

(f) PARYŻ (PAP). Dalsze informacje o wynikach wyborów samorządowych z dnia 26 kwietnia, ogłoszone we wtorek przez prasę francuską, stanowią potwierdzenie wielkiego sukcesu Francuskiej Partii Komunistycznej.

Wysunęła się ona na pierwsze miejsce w Paryżu, gdzie uzyskała 28 mandatów, tj. o 3 mandaty więcej niż w wyborach w 1947 roku. Komuniści zajęli również pierwsze miejsce w departamencie Sekwany, departamencie Seine-et-Oise, jak również w licznych miastach, m. in. w Marsylii, Grenoble, Tarbes, Reims, Avignon, Venissieux, Denain.

W wielu innych miejscowościach Francuska Partia Komunistyczna uzyskała znaczny przyrost głosów.

Ministerstwo spraw wewnętrznych opublikowało następujące dane dotyczące wszystkich dziesięciu sektorów Paryża: Francuska Partia Komunistyczna — 27,46 proc. głosów, SFIO — 9,9 proc., radykalowie — 11,48 proc., MRP — 7,13 proc., tzw. „niezależni” — 25,75 proc., RPF (gaulliści) — 10,81 proc., różni — 7,43 proc.

Podczas wyborów do Zgromadzenia Narodowego w czerwcu 1951 r. podział głosów, według danych ministerstwa

Stanowisko delegata USA nie sprzyja postępowi rokowań w Panmundżon

Oświadczenie generała Nam Ira

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi z Kaesongu agencja Nowych Chin, główny delegat amerykański Harrison również w dniu 28 bm., na kolejnym posiedzeniu obu delegacji uczestniczących w rokowaniach o rozejm, nie miał nic nowego do powiedzenia. Określał on wciąż jako „ani rozsądne, ani konstruktywne” propozycje delegacji koreańsko-chińskiej mającej na celu zlikwidowanie różnic w drodze porozumienia.

Gen. Nam Ir oświadczył Harrisonowi: „Pańskie odmowne stanowisko wobec propozycji podjęcia dyskusji nad kwestiami szczegółowymi, jakie zajmował pan w ciągu ubiegłych dwóch dni, nie sprzyja, rzecz jasna postępowi rokowań. Nasza strona jest mimo to gotowa kontynuować dyskusję w drodze wzajemnych konsultacji w celu uregulowania problemu”.

W odpowiedzi na jednostronne żądanie Harrisona, by państwem neutralnym mającym obowiązek tymczasowo opiekę nad jeńcami, którzy nie zostają bezopieczni repatriowani, była Szwajcaria, gen. Nam Ir podkreślił, że Szwajcaria nie wchodzi w dany wypadek w grę, gdyż ma ona być powołana do komisji sprawującej kontrolę nad wykonaniem rozejmu.

General Nam Ir domagał się ustalenia okresu 6 miesięcy na udzielenie jeńcom przekazanym do państwa neutralnego odpowiednich wyjaśnień, by rozprawić ich obawy i by mogli oni wrócić do ojczyzny.

Jednakże Harrison usiłował wciąż wysuwać zastrzeżenia przeciwko rozwiązaniu umożliwiącemu tym jeńcom wojennym powrót do ojczyzny. Obstawiał on przy zdaniu przekazanym tych jeńców pod opiekę Szwajcarii. Oponował on również przeciwko przyznaniu wyznaczającemu długiego okresu na

Wymiana chorych i rannych jeńców w Panmundżon

(f) PEKIN (PAP). Delegacja koreańsko-chińska uczestnicząca w rokowaniach o rozejm

Serdeczne powitanie zespołu „Mazowsze” w Pekinie

(f) PEKIN (PAP). We wtorek 28 kwietnia zespół „Mazowsze” przybył do Pekinu. Na dworcze witali go: wiceminister kultury Czu Ju, wiceminister szkolnictwa wyższego Wei Czing, dyrektor Biura Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą Hun Szeng, zastępca szefa protokołu chińskiego MSZ, dyrektor departamentu krajów demokracji ludowej chińskiego MSZ oraz inni przedstawiciele Ministerstwa Kultury i

Delegacje zagraniczne na uroczystości 1-majowe w Warszawie

(f) W dniu 28 bm. przybyły do Warszawy na zaproszenie Centralnej Rady Związków Zawodowych delegacje związków radzieckich i chińskich, które wezmą udział w uroczystościach 1-majowych w Polsce.

W skład delegacji radzieckiej wchodzi: członek Prezydium Wszzechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych (WCZS) — I. P. Gurejew, delegat do Rady Najwyższej ZSRR, bohater pracy socjalistycznej, górnik z zagłębia Donbass — I. T. Waligura oraz sekretarz Zarządu Okręgowego

„ATLANTYCKIE” ODGŁOSY

Pisma i agencje prasowe państw zachodnich szeroko komentują zakończoną w ub. sobotę w Paryżu sesję Rady paktu atlantyckiego. Komentując, że cytowana uchwała powzięta została na skutek nacisku ze strony J. Foster Dullesa, sekretarza stanu USA, który groził uczestnikom konferencji sankcjami ekonomicznymi w razie nieprzyjęcia jego żądań.

Uchwały sesji atlantyckiej spotkały się z wyraźnym niezadowolaniem najszerzych kół społeczeństwa zachodnio-europejskiego, a w szczególności francuskiego. Nawet liczne pisma burżuazyjne z rozgoryczeniem piszą o amerykańskim szantażu i ataku na stanowisko szantażu francuskiego, który godząc się na powzięte uchwały, działał wbrew narodowym interesom Francji. „Czy to jest prawda, panie Bidault” — zapytuje prawnikowa „Aurore” — czy prawdą jest, że Francja wolałaby uzbrojone Niemcy niż neutralne porozumienie...?”

Charakterystyczną jest rzeczą, że mimo podjęcia cytowanej rezolucji wywołującej do szybkiej ratyfikacji układu o „armii europejskiej”, francuski minister spraw zagranicznych Bidault nie mógł dać konkretniej odpowiedzi co do jakiegokolwiek terminu ratyfikacji tego układu we Francji. Przyczyna jest jasna. Jak stwierdza dziennik francuskiich kół finansowych „l'Information” — „żądania rządu francuskiego nie może zrobić dla armii europejskiej więcej niż rząd obecny, bo przeciwstawia się temu głęboko

Budowniczowie elektrowni „Jaworzno II” meldują towarzyszowi Bierutowi o swych zobowiązaniach

15 maja rozpocznie pracę 1 turbosespół elektrowni

Do Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza Bolesława Bieruta
Drogi Towarzyszu!

My robotnicy, technicy, inżynierowie, budowniczowie elektrowni ciepłej Jaworzno II meldujemy Wam, że wykonujemy Wasze wskazania — oddaliśmy do ruchu próbnego 22 kwietnia br. na 15 dni przed ustalonym planem państwowym terminem, 1-szy turbosespół naszej elektrowni. Elektrownia Jaworzno II oddała pierwsze kilowatogodziny energii elektrycznej w sieć państwową.

Przedterminowe uruchomienie największej i najnowocześniejszej w Polsce elektrowni, budowanej według dokumentacji radzieckiej, z kompletnych, doskonałych technicznie, urządzeń radzieckich i przy pomocy specjalistów radzieckich, w okresie rocznym od rozpoczęcia montażu — jest wielkim zwycięstwem polskiej energetyki.

Jest to dobitny wyraz braterskiej pomocy, okazanej nam przez naszego Wielkiego Sojusznika — Związek Radziecki.

Pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przy pomocy specjalistów radzieckich, budowa nasza stała się szkołą produkujących me-

talnych specjalistów i eksploatacji nowoczesnych elektrowni.

Zaloga nasza bierze masowy udział we współzawodnictwie pracy o systematyczne skracanie harmonogramów budowy, o przedterminowe uruchomienie urządzeń. Jest to nasz wkład do walki o zbudowanie socjalizmu w naszym kraju, do walki narodów o trwałą pokój.

Wkrótce miliony kilowatogodzin energii elektrycznej nieprzerwanym i coraz potężniejszym potokiem popłyną do naszych kopalni, hut, fabryk, wsi i miast, przyczyniając się do coraz szybszego rozwoju naszego przemysłu i rolnictwa, do zaspokajania wciąż rosnących potrzeb ludności pracującej.

My robotnicy, technicy, inżynierowie — budowniczowie elektrowni Jaworzno II przyrzekamy Wam nie żałować trudu i wysiłku, by przedterminowo uruchamiać dalsze nowe agregaty naszej elektrowni.

Podnosząc systematycznie świadomość polityczną i kwalifikacje zawodowe naszej załogi, szkoląc nasze młode kadry, będziemy dążyć do stałego skracania harmonogramów budowy, do nieustannego zwiększania wydajności pracy, do obniżenia kosztów własnych budowy, do okazania coraz wydatniejszej pomocy przez naszych wysoko-

Walki w Korei

PEKIN (PAP). Dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym w Phenjanie w dniu 28 bm. donosi, że w ciągu dnia ubiegłego na wszystkich frontach trwały operacje zwiadowcze.

W nocy z 27 na 28 bm. lotnictwo amerykańskie dokonało nalotu na miasta i wsie w okolicy Hamhyn zaciekle je bombardując. Jest wiele ofiar wśród ludności cywilnej. Wiele domów zniszczono.

W dniu 28 bm. strzelcy-niszczyciele samolotów zestrzelili dwa samoloty nieprzyjacielskie.

Wymiana chorych i rannych jeńców w Panmundżon

(f) PEKIN (PAP). Delegacja koreańsko-chińska uczestnicząca w rokowaniach o rozejm

Przemysł hutniczy wykonał kwietniowy plan produkcji surowki

Sukces przemysłu chemicznego

Dnia 28 bm. w godzinach popołudniowych przemysł hutniczy doniósł o przedterminowym wykonaniu planu produkcji surowki za kwiecień br.

Osiągnięcie to jest w dużej mierze wynikiem pomysłowej realizacji długookresowych zobowiązań produkcyjnych oraz wzmożonej wydajności pracy wielkopocowników podczas pełnienia wart pierwszomajowych.

27 bm., tj. na 3 dni przed

W hucie „Baidon” ruszył nowy łukowy piec elektryczny

W tych dniach dokonano pierwszego spustu stali z nowego łukowego pieca elektrycznego w hucie „Baidon”. Ten nowoczesny, całkowicie zmechanizowany agregat jest pierwszą jednostką z dostawy serii pieców elektrycznych wyprodukowanych w NRD i przeznaczonych dla rozbudowy naszego hutnictwa.

Termin oddania do eksploatacji elektrycznego pieca w

287 tys. nowych izb mieszkalnych oddał ZOR w latach 1948-52

W tych dniach minęło 5 lat istnienia Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli ZOR generalnego inwestora budownictwa mieszkaniowego, realizowanego w ramach państwowego planu inwestycyjnego.

ZOR powołany został do życia w 1948 r., tj. w okresie, gdy rozpoczęte zostało na szeroką skalę w całym kraju nowe budownictwo mieszkaniowe. Od tego momentu każdy rok przynosił coraz poważniejsze rezultaty w zakresie budowy nowych mieszkań. I tak podczas gdy w pierwszym roku swego istnienia, tj. w 1948 r. ZOR oddał do użytku 10 tys. nowych izb mieszkalnych, to w piątym roku swjej działalności oddał już 86,5 tys. izb. W roku 1953, jak przewidują plany, sam tylko

Przemysł hutniczy wykonał kwietniowy plan produkcji surowki

Sukces przemysłu chemicznego

Dnia 28 bm. w godzinach popołudniowych przemysł hutniczy doniósł o przedterminowym wykonaniu planu produkcji surowki za kwiecień br.

Osiągnięcie to jest w dużej mierze wynikiem pomysłowej realizacji długookresowych zobowiązań produkcyjnych oraz wzmożonej wydajności pracy wielkopocowników podczas pełnienia wart pierwszomajowych.

27 bm., tj. na 3 dni przed

17 nowych szpitali otwartych zostanie w Br.

(f) Szluzba Zdrowia w Polsce Ludowej konsekwentnie realizuje zasadę coraz szerszego udostępniania ludności bezpłatnej pomocy lekarskiej. Aby zrozumieć jak wielkie są nasze osiągnięcia w tej dziedzinie wystarczy przypomnieć, że przed wojną z bezpłatnej pomocy lekarskiej korzystało jedynie 14 proc. ludności. Obecnie w Polsce Ludowej otrzymują pomoc lekarską w ramach ubezpieczeń przeszło 50 proc. W okresie międzywojennym wskaźnik łóżek szpitalnych wzrósł zaledwie z 19 do 20.1.

Już w roku 1948 wskaźnik ten na 10 tys. mieszkańców podniósł się do 35,5 aż w 1952 — do 45,5. W roku 1953 — w czwartym roku planu 6-letniego przewidywany jest 10-krotny przyrost łóżek szpitalnych, niż średni przyrost w Polsce kapitalistycznej. W roku tym otwartych zostanie 17 nowych szpitali ogólnych.

Równocześnie z budową nowych szpitali oraz rozbudową już istniejących, placówki te

Przed sesją naukową PAN poświęconą Odrodzeniu

(f) W dniach 26 i 27 kwietnia br. w Niehorzowie odbyła się pod przewodnictwem rektora Z. Modzelewskiego konferencja w związku z przygotowaniem do sesji naukowej Polskiej Akademii Nauk dotyczącej epoki Odrodzenia w Polsce.

W obradach wzięło udział 40 badaczy polskich reprezentujących najważniejsze dyscypliny historyczne. Przedmiotem dyskusji był rozwój nauki polskiej w epoce Odrodzenia.

(PAP)

Konferencja prasowa w ZG ZZAP

(f) Uczestnicy delegacji polskiego szkolnictwa ogólnokształcącego i zawodowego, która w bież. roku odwiedziła Związek Radziecki: wiceprezes GUSZ — Tadoń, dyrektor Gabinetu Ministra Oświaty Rypkowski i sekretarz ZG ZZAP — Mach na konferencji prasowej w Warszawie podzieliли się swymi wrażeniami z pobytu w kraju zwyciężonej socjalizmu.

(PAP)

Pomnik w Bielsku-Białej ku czci bojowników PPR

(f) W przeddzień 1 Maja — międzynarodowego święta klasy robotniczej odbyło się w Bielsku-Białej uroczyste odsłonięcie pomnika, poświęconego pamięci członków Polskiej Partii Robotniczej, którzy zginęli w walce z okupantem hitlerowskim.

Pomnik ufundowany przez społeczeństwo powiatu Bielsko-Biała z okazji 10-lecia powstania Polskiej Partii Robotniczej ustawiony zostanie w miejscu, gdzie dnia 29 maja 1942 r. zginął zastrzelony przez Niemców szef szpitala działacza robotniczego, członek PPR — Leon Lasek. Na cokole pomnika, który wykonany jest z dwóch brył surowego kamienia, umieszczona zostanie tablica z napisem: „Wierni synowie klasy robotniczej, członkowie Polskiej Partii Robotniczej, bojownicy o wolność i socjalizm, towarzysze: Leon Lasek, Józef Muga, Józef Kluska, Stanisław Bularz, Bronisław Kamiński, Ludwik Gawlik zginęli w okręgu Bielsko-Biała śmiertelnie walcząc z ręką zbrodni gestapo-wskich. Cześć ich pamięci!” (PAP)

Z debaty budżetowej Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Dalszy krok w kierunku poprawy poziomu życia mas pracujących

Przemówienie posła Wiktora Kłosiewicza

Mówca przeciwstawia pokojowy i wyrażający dążenie do maksymalnego zaspokojenia...

W przeciwieństwie do podparządkowanych interesom wielkiego kapitału...

Z przedstawionego nam projektu budżetu wynika, że w roku bieżącym przy wzroście...

Z naszego punktu widzenia, że Ministerstwo Zdrowia i podległy mu aparat...

starań o pełniejsze wykorzystanie sum przeznaczonych przez Państwo...

Wyrazem troski Państwa o ochronę zdrowia robotników, zatrudnionych w produkcji...

Posel Kłosiewicz mówi następnie o powołaniu funduszy, przeznaczonych w budżecie na czasy pracownicze...

Tegoroczne nakłady na cele oświatowe i kulturalne zabezpieczają...

Dla umożliwienia uzdolnionym robotnikom zdobycia wyższych kwalifikacji...

sznacy wzrost aktywności mas pracujących w walce o realizację planów...

Coraz większa dbałość o miernie społeczne, szczerą troską o własny zakład pracy...

Poważne sumy przeznaczone na cele inwestycyjne umożliwiają w roku bieżącym oddanie do produkcji szeregu zakładów przemysłowych...

Jest to wynikiem słusznej polityki i niezłomnej postawy przewodniej siły polskiej klasy robotniczej...

Oceniając obecny projekt budżetu jako wyraz słusznej polityki naszego Rządu...

Mówca wskazuje następnie na zadania, jakie stoją przed masami pracującymi...

Wzrost nakładów na budownictwo mieszkaniowe zapewni...

Oceniając obecny projekt budżetu jako wyraz słusznej polityki naszego Rządu...

Na szczególną uwagę zasługują poważne inwestycje w zupełnie nowych w województwie poznańskim przemyśle...

Te wielkie inwestycje wpływają decydująco na zmianę charakteru i oblicza społeczno-gospodarczego...

Poważne są również inwestycje w naszym województwie w dziedzinie urządzeń komunikacyjnych...

Idziemy stale naprzód, kraj nasz staje się zamożniejszy, piękniejszy i silniejszy

Przemówienie posłanki Wiktorii Hetmańskiej

Wysoka Izbo! Dwie sprawy zasadnicze wysuwały się na czoło w budżecie państwa w roku ubiegłym...

W oparciu o pomoc państwa oraz świadomy wysiłek członków spółdzielni...

Z roku na rok zmienia swe oblicze prastare miasto Poznania, stając się coraz bardziej wielkim ośrodkiem przemysłowym...

Równocześnie w wszechstronną rozbudowę przemysłu idzie w parze na szeroką skalę...

Na szczególną uwagę zasługują poważne inwestycje w zupełnie nowych w województwie poznańskim przemyśle...

budownictwo w roku 1952 nakłady inwestycyjne w PGR-ach województwa poznańskiego...

W oparciu o pomoc państwa oraz świadomy wysiłek członków spółdzielni...

W roku na rok zmienia swe oblicze prastare miasto Poznania, stając się coraz bardziej wielkim ośrodkiem przemysłowym...

Równocześnie w wszechstronną rozbudowę przemysłu idzie w parze na szeroką skalę...

Na szczególną uwagę zasługują poważne inwestycje w zupełnie nowych w województwie poznańskim przemyśle...

Podstawowym źródłem dochodów budżetu państwowego jest wciąż rosnąca produkcja socjalistyczna...

Jeśli w 1949 r. na terenie województwa poznańskiego mieliśmy 855 szkół 7-klasowych...

Powszechnym nauczaniem objęliśmy wszystkie dzieci naszego województwa...

Się bibliotek w woj. poznańskim przekroczyła 2050 punktów...

Na palcach jednej ręki można było policzyć w Polsce kapitalistycznej stale kina wielkie...

Podstawowym źródłem dochodów budżetu państwowego jest wciąż rosnąca produkcja socjalistyczna...

Jeśli w 1949 r. na terenie województwa poznańskiego mieliśmy 855 szkół 7-klasowych...

Powszechnym nauczaniem objęliśmy wszystkie dzieci naszego województwa...

Się bibliotek w woj. poznańskim przekroczyła 2050 punktów...

Na palcach jednej ręki można było policzyć w Polsce kapitalistycznej stale kina wielkie...

Lepiej wykonujemy wskazania tow. Bieruta

Przemówienie posła Władysława Matwina

Budżet, którego projekt przedstawił nam Rząd Frontu Narodowego...

Warszawa stała się znowu wielkim, milionowym miastem. W roku ubiegłym liczba mieszkańców przekroczyła 900 tys...

Warszawa stała się większym niż była kiedykolwiek ośrodkiem przemysłu. W ciągu trzech lat postawiono około 4 miliony metrów sześciennych budynków przemysłowych...

Warszawa stała się największym z istniejących w Polsce ośrodków nauki i kultury. W 16 uczelniach wyższych zdobywa wiedzę 30 tys. studentów...

Warszawa stała się największym z istniejących w Polsce ośrodków nauki i kultury. W 16 uczelniach wyższych zdobywa wiedzę 30 tys. studentów...

Wśród bolączek, z którymi ludzie pracy zwracają się do swej terenowej rady...

Jest to po pierwsze — sprawa 18 tys. starych domów mieszkalnych, które ocalały z wojny...

Nie byłoby wolnej Warszawy, gdyby nie Związek Radziecki, jego zwycięstwa...

W samym sercu Warszawy coraz to wyżej wznosi się wieżowca, ogromna budowla — Pałac Kultury i Nauki...

Winię za większą część dolegliwości, które odczuwa ludność, ponoszą nasze terenowe władze...

Chodzi o kadre prawdziwych działaczy społecznych, którzy nie tylko znają się na rzeczy...

Trzecia sprawa — to bardzo jeszcze kiepska praca naszych władz zarządzających istniejącymi mieszkańiami...

Nasz budżet komunalny wzrasta z roku na rok. W Warszawie wzrósł on teraz o 13 proc...

Winię za większą część dolegliwości, które odczuwa ludność, ponoszą nasze terenowe władze...

W latach 1889—1929 w samym tylko górnictwie śląskim było około 150.000 ciężkich wypadków...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

Walka o chleb zaczęła się już przed 180 laty, gdy po raz pierwszy odkryto pokłady węgla na południu od Katowic...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

Pracą swoją wdzięczny Śląsk buduje wieczny pomnik Józefowi Stalinowi

Przemówienie posła Gustawa Morcinka o przemianowaniu Katowic na Stalinogród

Śląsk stanowi największy ośrodek przemysłu polskiego, na tym niewielkim skrawku ziemi mieszka procentowo największa ilość ludzi...

W latach 1889—1929 w samym tylko górnictwie śląskim było około 150.000 ciężkich wypadków...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

Walka o chleb zaczęła się już przed 180 laty, gdy po raz pierwszy odkryto pokłady węgla na południu od Katowic...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

Polscy naukowcy jeszcze bardziej zacieśnia współpracę z załogami robotniczymi

Przemówienie posła Witolda Biernawskiego

Wysoki Sejmie! Niedożywionym warunkiem rozwoju i rozkwitu gospodarki narodowej jest wzrost produkcji przemysłowej...

Toteż w zadaniach Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1953 leży wzrost produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego w cenach niezmiennych o 13,4 proc...

Warunkiem podstawowym realizacji ambitnych planów okresowych naszego budownictwa socjalistycznego jest wykształcenie i przygotowanie kadr technicznych i naukowych...

Polska Ludowa nie szczędzi środków na rozwój szkolnictwa i naukę. Wymownym tego dowodem jest wzrost sum zaplanowanych w roku 1953 na ten cel...

że posiadamy jeszcze duże braki w zakresie kwalifikacji młodych kadr przemysłowych...

W okresie tak wielkiego rozwoju nauki, w nowym okresie wyzwolenia jej z uposażenia, w jakim ją zepelną ustrój kapitalistyczny...

Warunkiem podstawowym realizacji ambitnych planów okresowych naszego budownictwa socjalistycznego jest wykształcenie i przygotowanie kadr technicznych i naukowych...

Polska Ludowa nie szczędzi środków na rozwój szkolnictwa i naukę. Wymownym tego dowodem jest wzrost sum zaplanowanych w roku 1953 na ten cel...

Osiągnięcie nadwyżki jest możliwe przy zrealizowaniu planów produkcyjnych pod względem ilościowym i jakościowym...

Jeżeli w roku 1950 ogólna liczba pomysłów racjonalizatorskich wynosiła około 53 tysięcy...

Osiągnięcie nadwyżki jest możliwe przy zrealizowaniu planów produkcyjnych pod względem ilościowym i jakościowym...

Jeżeli w roku 1950 ogólna liczba pomysłów racjonalizatorskich wynosiła około 53 tysięcy...

Osiągnięcie nadwyżki jest możliwe przy zrealizowaniu planów produkcyjnych pod względem ilościowym i jakościowym...

Jeżeli w roku 1950 ogólna liczba pomysłów racjonalizatorskich wynosiła około 53 tysięcy...

Osiągnięcie nadwyżki jest możliwe przy zrealizowaniu planów produkcyjnych pod względem ilościowym i jakościowym...

Jeżeli w roku 1950 ogólna liczba pomysłów racjonalizatorskich wynosiła około 53 tysięcy...

Pracą swoją wdzięczny Śląsk buduje wieczny pomnik Józefowi Stalinowi

Przemówienie posła Gustawa Morcinka o przemianowaniu Katowic na Stalinogród

Śląsk stanowi największy ośrodek przemysłu polskiego, na tym niewielkim skrawku ziemi mieszka procentowo największa ilość ludzi...

W latach 1889—1929 w samym tylko górnictwie śląskim było około 150.000 ciężkich wypadków...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

W tym samym okresie na każdy tysiąc dzieci rozdziło się 42 nieżywych, a z każdego tysiąca urodzonych — 250 umierało...

Czytelnicy i korespondenci piszą

Więcej opieki nad kolporterami książek

Jesteśmy instruktorami kolporterami „Domu Książki”... Naszym zadaniem jest werbować kolporterów w zakładach pracy i objąć kolportażem wszystkie zakłady pracy i szkoły.

Akcja ta ma duże znaczenie polityczne i zdawaloby się, że wobec tego nie powinniśmy mieć żadnych trudności przy werbowaniu nowych kolporterów.

Tymczasem rzeczywistość jest inna. Wyznaczony nam teren, tzn. Praga, Bródno, Wawer i Grochów, nie został jeszcze przez nas opanowany. Posiadamy za ledwie 150 kolporterów i do tego wielu z nich pracuje źle; miesiaczki nie rozdziały się po książki do rozdzielni przy ul. Targowej 12 i nie rozkładają u siebie żadnej działalności.

Dzieje się tak w wielu wypadkach z winy kierownictwa, organizacji partyjnych, albo rad zakładowych. Oto przykłady niezrozumienia czy niedocenienia znaczenia upowszechniania książki.

Od trzech miesięcy odwieczamy bezskutecznie Fabrykę Samochodów Osobowych na Żeraniu. Rozmawialiśmy kilkakrotnie z sekretarzem organizacji partyjnej, z radą zakładową i kierownictwem fabryki. Obiecano nam wytypować kolporterów, ale dotychczas tego nie zrobiono. Wskutek tego załoga tak wielkiej fabryki pozbawiona jest możliwości nabywania książek na miejscu.

W Państwie. Zakładach Opiecznych I sekretarz organizacji partyjnej oświadczył nam, że ponieważ w PZO jest już kilku kolporterów „Ruchu”, kolporterzy „Domu Książki” są zbędni. A przecież „Ruch” nie rozprowadza wcale książek społeczno-politycznych ani nie

ma tak szerokiego asortymentu książek jak „Dom Książki”. Następnymi zakładami (wymieniamy tylko największe) w których albo nie ma wcale kolportera, albo pracuje źle i nikt się nim nie interesuje, są: Zakłady im. Dymitrowa, Warszawskie Zakłady Przemysłu Gumowego, Rzeźnia Miejska, Zakłady Wytwórcze Urządzeń Telekomunikacyjnych.

Podobne trudności i brak zainteresowania napotyka też nasi koleźcy — instruktorzy „Domu Książki” w innych dzielnicach Warszawy. Tak jest np. w Fabryce Cukierków „Svrena” na Starym Mieście, w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka, w Fabryce im. Świerczewskiego, w Ministerstwie Kolei, w PKO przy ul. Sienkiewicza itp.

Nie wszędzie jednak sytuacja wygląda tak samo. Mamy zakłady pracy, gdzie dobra praca kolporterów i zainteresowanie ze strony organizacji partyjnej dają dobre wyniki, jak w Zakładach im. 22 Lipca, w Fabryce Penicyliny w Tarchominie, czy w Ministerstwie Finansów. Tu kolporterzy rozprowadzają miesięcznie książki za kilka tysięcy złotych.

Jeśli chodzi o inne dzielnice, to prodziurkami kolporterami obsiadają np. w m. im. tow. Moskiewicz, w S. M. Mech. Nr 1, tow. Wysławski z PLL „Lot” — Okęcie, tow. Gąsiorowski z Głównego Instytutu Mechaniki. Każdy z nich w I kwartale br. rozprowadził po kilka tysięcy książek.

Naszym pragnieniem jest, by w każdym zakładzie był dobry kolporter, by książka stała się przywilejem każdego człowieka pracy.

TADEUSZ WALCEK WŁADYSŁAW RADECKI „Dom Książki” Warszawa

Gospodarka drzewna szwankuje

W Pafawagu we Wrocławiu stoją gotowe 263 wagony, których nie można wysłać odbiorcy, gdyż niektóre deski o niedopuszczalnym poziomie wilgotności po wyschnięciu potworzyły w ścianach i drzwiach szpary. Obecnie trzeba wagony rozbić i montować od nowa. Takie przerabianie wagonów po zejściu z taśmy montażowej podnosi niezmiernie koszt produkcji wagonów krytych.

Przyczyną tego jest niedokładne sortowanie desek i niekontrolowanie ich przy odbiorze.

Wskutek tego otrzymujemy deski o różnej wilgotności. Schną one nierównomiernie, a niektóre z nich, niedosuszone, są wmontowywane w wagon.

11.4 br. po obróbie na maszynach przywiezionych z placu

desek, 80 proc. odrzucono jako braki, a tylko 20 proc. poszło do produkcji. To znaczy postępuje się odwrotnie niż powinno się postępować — zamiast dokładnie materiał skontrolować i później dać na wydział montażowy, przywozi się go na wydział, obrabia, a potem dopiero inspekcja uznaje go za brak i w rezultacie często odsyła na plac z powrotem. W dodatku obróbka maszynowa drzewa na naszym wydziale jest „wąskim gardłem” i hamuje produkcję.

Jak w pierwszym, tak i w drugim przykładzie niewłaściwie zorganizowana gospodarka drzewna przynosi Pafawagowi olbrzymie straty materialne i utrudnia wykonywanie planów.

PIOTR WIZNEK Pafawag Wrocław

W Rumunii przed Świętem Majowym

(KORRESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNY LUDU”)

P. Mircea

Wiosna nadeszła szybciej niż zwykle, pokrywając świeżą zielenią drzewa, przynosząc charakterystyczny, słodki zapach kwiatów czereśni, wypełniających sady swoją bielą.

Z każdą wiosną, następującą u nas nowe osiągnięcia w budownictwie socjalistycznym, otwierają się szeroko wrota przyszłości, staje się pewniejsza droga do jutrzejszych zwycięstw. Z każdą nową wiosną rośnie radość ludzi pracy, stają się śmielsze plany na przyszłość, których źródłem są dotychczasowe zdobycze.

Dzień 1-go maja — dzień międzynarodowej solidarności wszystkich ludzi pracy — mobilizuje nasz naród do zwiększenia wysiłków produkcyjnych, wzmocnienia socjalistycznego współzawodnictwa dla przedterminowego wykonania planu na rok 1953. Setki tysięcy ludzi pracy odpowiedziały na wezwanie rzucone przez załogę fabryki traktorów w mieście Stalin, podejmując z koleją realizowane zobowiązania, które realizowane są przed terminem. Każdy dzień przynosi nowe sukcesy, wzbogacające nasz kraj.

Isiętatywa budowniczych traktorów

Kraina Barsei jest jedną z najbardziej malowniczych okolic Rumuńskiej Republiki Ludowej. Tutaj, u stóp gór Bucugi pod osłoną masywu górskiego Tampa, rozpościera się miasto Stalin, wspaniałe przedmystwo Rumunii.

Przy końcu pierwszej dekady kwietnia, kolektyw fabryki traktorów w mieście Stalin, na specjalnym wiecu, zwołanym przez stachanowców i prodziurkami pracy, sformułował swoje zobowiązania dla uczczenia dnia 1 Maja. Większość uczestników wiecu walczyła kilka lat temu o wyprodukowanie pierwszych traktorów w tej fabryce. Ludzie ci, przycięwicyli wtedy wiele trudności; dziś — budują wspaniałe traktory gąsienicowe „K D-35”.

„Twierdza stali” i zagłębie węglowe odpowiadają

Resita — „twierdza stali”, jak nazywają hutnicy to miasto, jest ważnym ośrodkiem rumuńskiego przemysłu socjalistycznego. Odpowiadając na wezwanie kolektywu fabryki traktorów w mieście Stalin, hutnicy, pracujący przy wielkich piecach, w walcowniach, robot

nicy z nowej fabryki maszyn i fabryki lokomotyw, cały kolektyw robotników i techników Kombinatu „Sovrommetal” i zakładów przemysłowych „Sovromulaj petrolifer” (fabryka urzędów dla przemysłu naftowego) w Resita, zobowiązali się dla uczczenia 1 Maja, wyprodukować ponad plan tysiące ton stali, żeliwa, walcownic, konstrukcji metalowych, agregatów naftowych itd.

Hutnicy Resity zobowiązali się wykonać w kwietniu, stosując metody stachanowca radzieckiego Matulifca, 50 sztychów wytopów i 1 maja produkować stal na poczet 5 maja. Stachanowiec Wathulchios, pracujący w walcowni, zobowiązał się wyprodukować na swoim odcinku 4 proc. walcówki ponad plan i zmniejszyć o 1 proc. koszty własne w stosunku do kosztów zaplanowanych.

Z takim samym entuzjazmem i zapałem odpowiedziano na te zobowiązania górniczy z Zagłębia Węglowego Jiu, którzy, ożywieni sukcesami produkcyjnymi osiągniętymi w pierwszym kwartale br., kontynuują z energią walkę o przekroczenie norm. Brygady kompleksowe, zorganizowane według metody stachanowca radzieckiego Nowgorodcowa, przekraczają codziennie plan na swoim odcinku o 50 — 80 proc.

Współzawodnictwo w górach Bicazu

Przez sosnowe szczyty gór Bicazu przebiegają się ciepłe promienie wiosennego słońca obejmując szeroki teren budowy elektrowni wodnej. Przy wykopie tunelu, którym popłyną wody Bistrycy ku olbrzymim turbinom elektrowni wodnej „W. I. Lenina”, robotnicy zwiększają swoje wysiłki. Zdecydowali oni dla uczczenia 1 Maja, znacznie przekroczyć plan. Załoga górnicza Aleksandra Costona, pracująca na głównym odcinku tunelu ustępuje miejsca drugiej zmianie po

zrealizowaniu 250 proc. normy. W Stejaru, basenie, gdzie stanie elektrownia, ekskawatorka Barenii Andrzej zrecnie i umiejętnie manipuluje olbrzymią maszyną. Do końca zmiany wykopal ponad 1:200 m sześć. Ziemi przekraczając znacznie normę i wypełniając swoje zobowiązania, podjęte dla uczczenia 1 Maja. Obok niego, setki innych robotników i techników, dzielnych budowniczych potężnej elektrowni wodnej „W. I. Lenina” w Bicazu, realizując podjęte zobowiązania, mogą dotychczasowe zwycięstwa, przyspieszając dzień oddania elektrowni do użytku.

W socjalistycznej Stolicy

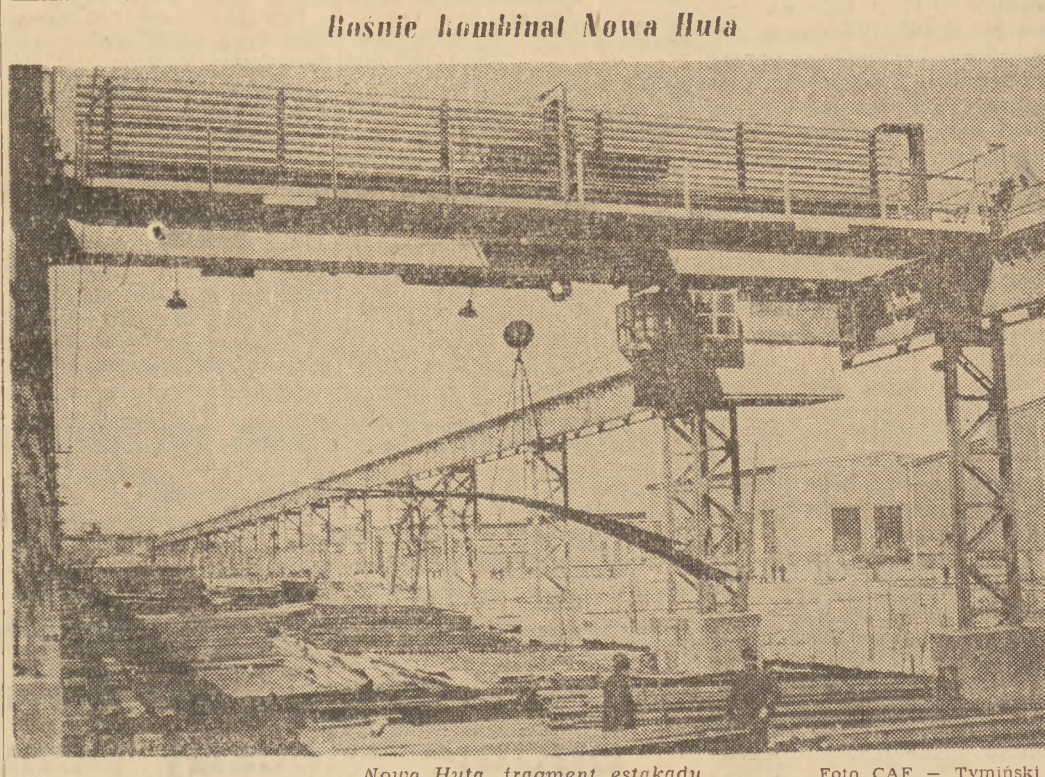
Na skraju Bukaresztu, na trasie szosy, wiodącej do Ploesti, wznosi się masyw pałacu Kombinatu Poligraficznego „Scanteii” im. J. W. Stalina, gorący swoją sylwetką nad całym pejzażem architektonicznym rozciągającym się wokół Parku Kultury i Wypoczynku „J. W. Stalina”. Budowniczości tego wielkiego gmachu kultury, który będzie największą budowlą naszej socjalistycznej Stolicy pracują z niesłabnącym zapałem, walcząc o zakończenie robót przed terminem. Dzień 1 Maja wita ich nowymi sukcesami w budowie tego ośrodka kultury.

Współzawodnictwo w górach Bicazu

Przez sosnowe szczyty gór Bicazu przebiegają się ciepłe promienie wiosennego słońca obejmując szeroki teren budowy elektrowni wodnej. Przy wykopie tunelu, którym popłyną wody Bistrycy ku olbrzymim turbinom elektrowni wodnej „W. I. Lenina”, robotnicy zwiększają swoje wysiłki. Zdecydowali oni dla uczczenia 1 Maja, znacznie przekroczyć plan. Załoga górnicza Aleksandra Costona, pracująca na głównym odcinku tunelu ustępuje miejsca drugiej zmianie po

Pod kierownictwem partii

można się zwycięstwa rumuńskiego ludu pracującego. Witać 1 Maja nowymi sukcesami produkcyjnymi, naród rumuński wyraża swoją miłość do narodu radzieckiego, który wyzwolił nasz kraj i pomaga nam w budowie szczęśliwego życia, do Rumuńskiej Partii Robotniczej, prowadzącej nasz naród drogą socjalistycznego budownictwa. Naród rumuński wyraża swoje niezłomne zdecydowanie nieściszenia sił dla pełnego zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju, zdeodowanie nieugiętej walki w obronie pokoju — walki o boku wszystkich narodów, milujących pokój i wolność, których przewodzi wielki Kraj Socjalizmu i etwala okryta KPZR — partia Lenina-Stalina.

Nowa Huta, fragment estakady Foto CAF - Tymński

W S T O L I C Y

Plan odstawy złomu trzeba realizować

Zbiórka złomu w warszawskich zakładach pracy i planowa odstawa do hut, w pierwszym kwartale br. dała dość dobre wyniki. Jest wiele zakładów, które plan odstawy złomu wykonały z nadwyżką. Tak up. Zakłady T-11 wysłały do hut o 27 ton złomu więcej, niż przewidywał plan. O 77 ton złomu więcej wysłały Zakłady im. Nowotki.

Plan odstawy złomu do hut trzeba realizować z taką samą troską, jaką przejawia się w walce o realizację planu produkcyjnego. Wysłany do hut złom przebrabiany jest w piecach martenowskich na stal i wraca do zakładów pracy w postaci potrzebnych, cennych surowców. (w)

4.700 osób pracowało już przy budowie Parku Kultury

Od 20 kwietnia znacznie wzrosło tempo pracy przy budowie Centralnego Parku Kultury na Powiślu. W dniu tym bowiem zgłosili się do pomocy załogom Miejskiego Przedsiębiorstwa Ogrodniczego i Miejskiego Przedsiębiorstwa Robót Drogowych pierwsi chłopcy i dziewczęta ze szkół, uczelni oraz zakładów pracy stolicy. W następnych dniach coraz liczniej zaczęły się zgłaszać grupy pracowników z różnych zakładów pracy, aby wspólnie z młodzieżą pomóc przy budowie tego pięknego parku.

W dniach od 20 do 27 bm. wzięło udział w robotach około 4.700 osób przepracowując 14.800 roboczogodzin. Szczególnie ofiarną pracą wykazywały się ZMP-ówki z Ministerstwa Zdrowia M. Jakubowska, A. Miskiewicz, N. Wojtyczko. Zobowiązały się one przepracować w parku po 50 godzin. W niedzielę wykonały one 650 procent normy, obliczonej dla prac społecznych, czyli 325 procent zwykłej normy, stosowanej przy tego rodzaju robotach. (t)

Kupić im odkurzaczy!

Niepelną rok temu założa BW-6 konieczna roboty budowlane przy placu Konstytucji. Niepełna rok temu w pięknych pomieszczeniach urzędów się sklepiły. Mijały tygodnie, miesiące. Przez sklepienie przeszło tysiące klientów. Nawet od czasu do czasu zmieniano wystawy sklepowe, co — w zasadzie — nie należy do rzeczy niezwykłych, ale bardzo w Warszawie rzadkich. Jednak chyba nikt nie myślał, że wraz ze zmianą dekoracji wystawowej należałoby również przetrzeć wystawę z kurzu. (g)

JUŻ JUTRO START DO VI WYŚCIGU POKOJU

W poniedziałek 27 bm. w późnych godzinach wieczornych przybyły do Bratysławy trzy dalsze zespoły: Bułgaria, Belgia i Triest, które wystartują do VI Wyścigu Pokoju „Trybuna Ludu”.

W drużynie narodowej Bułgarii znaleźli się: Koew, Kolew, Krystew, Ognienki, Basew i Banew. Jest to zespół młodych kolarzy, których przełotny wiek wynosi około 22 lat. Najstarszym zawodnikiem jest Krystew ur. w 1925 roku, a najmłodszym Banew ur. w 1933 r.

Triesteńczy przysłali do Bratysławy siedmiu zawodników, z których sześciu wystartuje do Wyścigu Pokoju. Zespół Triestu składa się z następujących kolarzy: Orso, Vrabec, Di Luciano, Danil i Austrii, a w środku Wloch, Szwecji oraz Anglii.

Drużyna angielska, która przybędzie do Bratysławy w środę, zapowiedziała już skład na Wyścig. Wespole znajdują się kolarze: Maitland, Thomas, Bellamy, Proeter, Jones, Newman i rezerwowi Cozens.

Tak więc ostatecznie na starcie VI Wyścigu Pokoju stanie 17 zespołów: Polska, NRD, CSR, Polonia Francuska, Norwegia, Finlandia, Francja, Węgry, Rumunia, Bułgaria, Belgia, Triest, Austria, Włochy, Szwecja, Dania i Anglia.

TEATR

Ateneum — Sprawa rodzinna — g. 15; Polski — Polacy nie gesi — g. 19; Kameralny — Wujaszek Wania — g. 19 (dla wyg. 22 bm.); Nowy — Panna Rosja — g. 19; Nowy — Cyrulik sewski — g. 19; Powszechny — Rodzinka — g. 19; Syrena — 15.12.52. Cesarski piekarz, 1 seria — g. 14, 16, 18, 20; Słask — Ty znowu — g. 13, 15, 16, 18, 20; Atlantyk — Za ciele życia — g. 15, 17, 20; Polonia — Zaorane miedze, Sprut radz. 9/52 — g. 15, 18, 20; Spiew jest niektem zycia — g. 15, 18, 20; Sialica — Aktorka, dod. Ludowe Zespoły Sportowe — g. 14, 16, 18, 20; W-Z — Narzeczona z Turkmenii — g. 14, 16, 18, 20; I Mal — Cud w Mediolanie, dod. W kraju socjalizmu 1/53 — g. 14, 16, 18, 20; Ochota — Wielkie polowanie, dod. Symbulant — g. 14, 16, 18, 20; Syrena — Droga nadziei — dod. Prezent sport. 4/52 — g. 16, 18, 20; Teza — Kurtyna w srode — dod. W p. r. Polskich astronomów — g. 16, 18, 20; Lotnik — Mitria Kokor — dod. Czy wiecie, że... nr 6/52 — g. 17, 19; Oskzyn (Włochy) — Kozłownik Walec — dod. Skoki na narciach — g. 18, 20.

KINA

Moskwa — Trzy opowieści — g. 13, 15, 16, 18, 20, 22; Palladium — Czardziej Glinka — g. 13, 15, 16, 18, 20; Praha — Cesarski piekarz, 1 seria — g. 14, 16, 18, 20; Słask — Ty znowu — g. 13, 15, 16, 18, 20; Atlantyk — Za ciele życia — g. 15, 17, 20; Polonia — Zaorane miedze, Sprut radz. 9/52 — g. 15, 18, 20; Spiew jest niektem zycia — g. 15, 18, 20; Sialica — Aktorka, dod. Ludowe Zespoły Sportowe — g. 14, 16, 18, 20; W-Z — Narzeczona z Turkmenii — g. 14, 16, 18, 20; I Mal — Cud w Mediolanie, dod. W kraju socjalizmu 1/53 — g. 14, 16, 18, 20; Ochota — Wielkie polowanie, dod. Symbulant — g. 14, 16, 18, 20; Syrena — Droga nadziei — dod. Prezent sport. 4/52 — g. 16, 18, 20; Teza — Kurtyna w srode — dod. W p. r. Polskich astronomów — g. 16, 18, 20; Lotnik — Mitria Kokor — dod. Czy wiecie, że... nr 6/52 — g. 17, 19; Oskzyn (Włochy) — Kozłownik Walec — dod. Skoki na narciach — g. 18, 20.

PORANKI

Atlantyk — Wędruki czarodziej — g. 12; Syrena — Sialowe serca — g. 14. (Uwaga: repertuar kin podajemy na podstawie komunikatu Olegowego Zarządu Kln, Warszawa, ul. Jagiellońska 26, tel. 504-51).

RADIO

CZWARTEK 30 KWIECIGNIA Program I — na fal 1322 m. Program dnia 6.05, 13.25, Wiadomości 5.05, 6.00, 7.00, 7.55, 12.04, 16.00.

Na półce z książkami

Ugór jeszcze nie przeorany

J. S. Stawiński „Herkulessy”. Wyd. „Iskry”, Warszawa 1953 r. Str. 332.

Zycie uczącej się młodzieży, jej nurtując, walka jaką młodzież toczy nie znalazła jeszcze dotąd w Polsce Ludowej odliczenia w literaturze pięknej. Odnosi się wrażenie, że pisarze ten tak istotny temat obchodzą wielkim lukom, że uważają go albo za mało atrakcyjny, albo — i to zdaje się być prawdopodobniejsze — za zbyt trudny do opracowania. Próba przełicia tego muru milczenia jest wydana przez „Iskry” książka J. S. Stawińskiego pt. „Herkulessy”.

Autor umieścił akcję powieści w Akademii Medycznej w Białymstoku, w chwili powstania uczelni. Bohaterami są studenci. Głównym trzonem akcji, wokół którego koncentrują się wszystkie zachodzące w powieści wypadki, jest praca ZMP. Jej bledy, niedociągnięcia, związane z tym przeżycia młodzieży, walka o właściwe metody pracy organizacyjnej.

Opisując wypadki szczególnie jasnowy, autor usiłował pokazać najbardziej typowe formy pracy ZMP na wyższej uczelni, i towarzyszące jej pracy, również najbardziej typowe, niedociągnięcia. Walkę o dobre wyniki naukowe, walkę z burokracizmem, chłupactwem, dygnitarstwem i bezdušnością autor słusznie starał się pokazać jako jeden z aspektów walki klasowej. Stawiński postawił przed sobą

wiązki organizacyjne, uniemożliwia im naukę, wtrąca się w ich osobiste sprawy. Słowne, trzęsienie Akademii, jest postrachem kolegow, którzy nie cierpią go i swoją antypatię przenoszą z Sapińskiego na całą organizację ZMP. Sapiński jest starszy od swych kolegow, pochodzi z Warszawy, jest otzaskany, inteligentny, prócz tego cieszy się sławą bohatera walki wyzwoleńczej w czasie okupacji. Nikt wprawdzie dokładnie nie wie, na czym walka Sapińskiego polegała, ale wszyscy o tym mówią i legenda o bohaterstwie rośnie. To wszystko sprawia, że Sapiński lato wo okropił sobie kole kole palca skromniejszych, młodszych i mniej doświadczonych kolegow z Zarządu Uczelnianego. Potrafił nawet zdobyć zaufanie w Zarządzie Woiewódzkim. Na dobitkę — przyjaźni się z bogatym bumelanem i pijakiem, sam pije i sprzedawca do Domu Akademickiego kobiety. Czarny charakter w stu procentach, stuprocentowy dwulicowiec.

Czytelnik jest przez całą pierwszą część powieści święcie przekonany, i ma po temu pełne podstawy, że właściwym wrogom klasowym działającym na uczelni jest właśnie Sapiński. Autor jednak postawił sobie inne zadanie. Na przykładzie Sapińskiego chciał pokazać ile szkody przyniesie może dygnitarstwo i bezdušność stosunek do człowieka. W drugiej części powieści okazuje się, że Sapiński jest szczerym,

oddany ZMP-owcem, któremu jedynie woda sodowa uderzyła do głowy. Pod wpływem wstrząsu, jakim było usunięcie go z Zarządu Uczelnianego i postawienie pod znakiem zapytania dalszej jego przynależności do ZMP, Sapiński zmienia się gruntownie. Przemiana ta jednak następuje zbyt łatwo, kontrast między Sapińskim z pierwszej części powieści, a Sapińskim z drugiej części jest zbyt jaskrawy, by mógł być przekonujący. Autor użył zbyt jaskrawych kolorów i obraz wypadł nieprawdopodobny. Aby pokazać przekonywająco bledy niektórych działaczy młodzieżowych wystarczyłaby połowa wad Sapińskiego, by pokazać przełom i przeobrażenie, wystarczyłaby połowa jego późniejszych zalet.

Prócz tego w walce z Sapińskim autor zgubił wroga klasowego. Wo właściwie ze świadomym wrogiem działającym na uczelni wprowadzającym demoralizację, pijaństwo, lekceważący stosunek do nauki nie rozprawił się ani autor, ani przedstawiona przez niego organizacja uczelniana. Nie ulęga wątpliwości, że wrogiem jest Jarski — ale z nim nikt walki nie prowadzi. Jarski odchodził z Akademii sam, z własnej woli bo... bardziej zainteresował go historia sztuki. Wrogiem jest Danikowski i o tym wszyscy dobrze wiedzą. Danikowski odchodzi z Akademii, bo nie zdął egzaminu. No dobrze, a gdyby zdął to co? To działałby w dalszym ciągu Jarski — ale z nim nikt walki nie prowadzi. Jarski odchodził z Akademii sam, z własnej woli bo... bardziej zainteresował go historia sztuki. Wrogiem jest Danikowski i o tym wszyscy dobrze wiedzą. Danikowski odchodzi z Akademii, bo nie zdął egzaminu. No dobrze, a gdyby zdął to co? To działałby w dalszym ciągu Jarski — ale z nim nikt walki nie prowadzi. Jarski odchodził z Akademii sam, z własnej woli bo... bardziej zainteresował go historia sztuki.

Gandery wie teoretycznie, że walka klasowa istnieje, wie że istnieje ona również na wsi. Jeżeli jednak chodzi o jego rodzinną wieś, to przekonany jest, że tam walki nie było, że konflikt zarysował się dopiero w chwili, gdy stanęła na porządku dziennym sprawa spółdzielni produkcyjnej. Tak myśli Gandera — i to mu wolno. Gorzej, że tak może myśleć również czytelnik, gdyż to su geruje mu autor.

Mimo wszystkich swoich słabości, mimo poważnych braków „Herkulessy” niewątpliwie spełnia pozytywną rolę. Nie tylko dlatego, że jest to pierwsza powieść o uczącej się młodzieży, ale również dlatego, że zagadnienia w niej poruszone muszą wywołać gorące, twórcze dyskusje. Autor śmiało postawił problemy — i to jest zaletą tej książki. Rozwiązać problem autor nie potrafił i to jest główną wadą. Książka ta zmusza jednak do ponownego, głębszego przemyslenia zagadnień młodzieżowych na odcinku uczelnianym. Niewątpliwie dyskusje — krytyczne dyskusje pomagają samemu Stawińskiemu w jego dalszej pracy literackiej, pomagają uczelnianym organizacjom ZMP i pomaga literatom podjąć ten trudny, a tak potrzebny temat. Pomoga literatom przeorać ugór ciągle jeszcze nieprzeorany.

Prócz błędów ideologicznych książka jest artystycznie nieporadna, nosi bardzo słabe ślady redakcyjnego ołówka. Tu zaliczyć należy niepotrzebne dłużyzny, które plączą akcję, a których łatwo można byłoby uniknąć po prostu przez skrócenie. Na przykład wędrowka

Z. KWIECINSKA